

Οι Μικρασιάτες πρόσφυγες της Γαλιμής στην Ερέτρια

Οι μαθητές της Α' γυμνασίου Ερέτριας στο μάθημα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας συγκεντρώνουν πληροφορίες για τη μικρασιατική καταστροφή, τους κατατρεγμένους πρόσφυγες που έρχονται στην Ελλάδα μετά από αυτήν, την αντιμετώπισή τους από τους γηγενείς, την αποκατάσταση και την ένταξή τους στη νέα πατρίδα, το πείσμα τους για τη δημιουργία και τη ζωή. Περισσότερο ασχολούνται με τους γαλιμίτες πρόσφυγες της Ερέτριας και την Παναγιά την Παραβουνιώτισσα,

Στη συνέχεια γράφουν, ζωγραφίζουν, συλλέγουν στοιχεία της υλικής και άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς των γαλιμιτών. Κατόπιν, αξιοποιούν το υλικό τους στις θεματικές τους εκπομπές στο Ευρωπαϊκό Μαθητικό Ραδιόφωνο, εκδίδουν την επετειακή εφημερίδα «Μικρασιατική Καταστροφή- 100 χρόνια μετά», δημιουργούν ντοκιμαντέρ μικρού μήκους που αναρτώνται στο Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο, κατασκευάζουν ενημερωτικά φυλλάδια, σελιδοδείκτες, εικόνες της Παναγίας της Παραβουνιώτισσας, ημερολόγια και κάρτες, συνεχίζουν την ομάδα των ξεναγών του σχολείου.

Στα πλαίσια του σχολείου παρουσιάζουν τις ενέργειές τους στους συμμαθητές τους και ζητούν τη βοήθειά τους, αξιοποιούν τις συνδιδασκαλίες των εκπαιδευτικών με το συγκεκριμένο θέμα προς όφελος των εργασιών τους συνεργάζονται με τη πρόεδρο του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων και τοπικούς φορείς.

Σε διασχολικό επίπεδο παρουσιάζουν τις εργασίες τους στα γυμνάσια του Βασιλικού και της Νέας Λαμψάκου και θέτουν τις βάσεις για περαιτέρω επικοινωνία, συμπράττουν με το γυμνάσιο στο Γυμνό και με το 1^ο νηπιαγωγείο Ερέτριας μέσω κοινών εργασιών, έχουν στην ομάδα τους στο Ευρωπαϊκό Μαθητικό Ραδιόφωνο μαθητές από το λύκειο της Ερέτριας και το πρότυπο λύκειο της Χαλκίδας. Με το πρότυπο λύκειο της Χαλκίδας και με άλλα σχολεία της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του νομού Ευβοίας-και όχι μόνο- υπάρχει συζήτηση για μελλοντική συνέργια.

Κάποιες από τις δημιουργίες των μαθητών

ΟΙ ΠΟΝΕΜΕΝΟΙ

Οι πονεμένοι πρόσφυγες για άλλη πατρίδα φεύγουν
την Πίστη, όμως, στο Σταυρό πάντα μαζί τους έχουν!

Τράκκας Δήμος (Α3)

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Οι μικρασιάτες πρόσφυγες φύγαν απ' την Ιωνία
με ελπίδα πως θα βρουν στη δική μας την πατρίδα
μια νέα κατοικία!

Μαζί τους πήρανε τα ιερά κειμήλια και τις εικόνες
με βάρκες μες τη θάλασσα
πολέμαγαν για ώρες.....

Και στο Θεό προσεύχονταν
που πάντα τους βοηθούσε
να φτάσουν όλοι ζωντανοί
εκεί που τους οδηγούσε!

Μπασινά Ιωάννα (Α3)

ΜΕ ΜΑΤΙΑ ΒΟΥΡΚΩΜΕΝΑ

Με μάτια βουρκωμένα φεύγουνε για τα ξένα.....

Σφιχτά κρατούνε τις εικόνες και κάνουνε την προσευχή τους
να είναι η Παναγιά μαζί τους!

Τα κειμήλια παίρνουνε στα χέρια για να μην πάνε όλα χαμένα
να σώσουν θέλουνε ό,τι μπορούνε
απ' τον τόπο τους που ίσως ποτέ δεν ξαναδούνε!

Τζαβάρας Μάριος (Α3)

ΟΙ ΠΟΝΕΜΕΝΟΙ

Οι πονεμένοι πρόσφυγες για άλλη πατρίδα φεύγουν
την Πίστη, όμως, στο Σταυρό πάντα μαζί τους έχουν!

Τράκκας Δήμος (Α3)

Μανούσου Νεφέλη (B2)

Δεληγιάνη Νικολέτα (B1)

Δημητράκη Μαριλένη (B1)

Βράκα Ελίνα (B1)

Αναζητώντας και φωτογραφίζοντας κειμήλια

Από τη συλλογή του πατέρα Χαράλαμπος Ραμαντανάκη. Ραμαντανάκη Εμμέλεια(A3)

Εικόνες που βρίσκονται στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Ερέτριας και η Παναγία η Παραβουσιώτισσα που βρίσκεται στον ομώνομο ναό.

Από το αρχείο της κ. Λάλου Ευαγγελία

Από το αρχείο του κ. Θεοφάνους Απόστολου

Ενδεικτικές φωτογραφίες από τα ερειπωμένα σπίτια των δύο προσφυγικών μαχαλάδων της Ερέτριας

Συνεντεύξεις

Συνέντευξη από μικρασιάτη πρόσφυγα τρίτης γενιάς (Μνήμες Χριστουγέννων)

Δεν μπορώ να ξεχάσω τα Χριστούγεννα των παιδικών μου χρόνων!

Μυρωδιές και γλυκά, εκκλησία και κάλαντα, τραπέζια και τραγουδία, δώρα και ευχές...τι ευτυχία!

Από νωρίς άρχιζαν οι ετοιμασίες, καθαρίζαμε το σπίτι-εγώ και η αδελφή μου ξεσκονίζαμε και νομίζαμε πως κάνουμε κάτι...η μητέρα μου, όμως, το έκανε να λάμπει-το στολίζαμε γιορτινά, σπάζαμε και καθαρίζαμε μύγδαλα και καρύδια-καθήκον του πατέρα και δικό μου-,παραγγέλναμε το χοιρινό και τα πουλερικά-γαλοπούλα και κοτόπουλο(εγώ δεν έτρωγα τη γαλοπούλα)-,ψωνίζαμε οικογενειακώς ό,τι χρειαζόταν για τα γλυκά και για το τραπέζι των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

Όταν φτιάχναμε τα γλυκά, γέμιζε το σπίτι γέλια και χαρά! Βασιλόπιτα από τη Γαλιμή με μύγδαλο, κανέλα και φτιαχτό φύλλο της μαμάς, μπακλαβάς με γαρύφαλλο στη μέση-η αδελφή μου το έβαζε-,κουραμπιέδες και φοινίκια.

Τις παραμονές των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων έλεγα τα κάλαντα από το πρωί μέχρι και το βράδυ. Δεν ήταν για τα χρήματα που μάζευα-τα ξόδευα όλα για δώρα των δικών μου-, ήταν για τις αλησμόνητες υπέροχες στιγμές που τότε ζούσα.

Ξημερώματα των Χριστουγέννων φοράγαμε τα καλά μας και πηγαίναμε στην εκκλησία. Όταν γυρνάγαμε στο σπίτι η μαμά μου τηγάνιζε χοιρινό κρέας για να φάμε!

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς τρώγαμε αργά το βράδυ, περιμέναμε να αλλάξει η χρονιά, να φιληθούμε, να κοιμηθούμε και να ονειρευτούμε τα δώρα που θα μας φέρει ο Άγιος Βασίλης.

Το πρωί κάτω από το μαξιλάρι μου υπήρχε πάντα ένα κλαδί ελιάς, ένα μεγάλο βότσαλο από τη θάλασσα και ένα συμβολικό δώρο.

Τι άλλο να ζητούν οι γονείς για τα παιδιά τους εκτός από ειρήνη, υγεία και ταπεινότητα;

Ανήμερα την πρωτοχρονιά μαζευόμασταν όλοι, φίλοι και συγγενείς, γύρω από το γιορτινό τραπέζι που ετοίμαζε η μητέρα μου.

Πόσο όμορφη μου φαινόταν!...την καμάρωνα-το ίδιο και ο πατέρας μου...το ένιωθα-.

Τραγούδι, χορός και στο τέλος χαρτάκι. Έπαιζα και εγώ με τη μητέρα μου 21. Υπήρχαν φορές που με “έκλεβε”...δεν το καταλάβαινα και αυτή μου το μαρτυρούσε λέγοντας “μην έχεις εμπιστοσύνη σε κανέναν....ούτε στην ίδια σου τη μάνα”.

(Ακόμη πληγώνομαι από ανθρώπους που εμπιστεύομαι....κάτι ήξερε η μάνα μου!)

Όταν έφτανε των Φώτων και έριχνε ο παπάς το Σταυρό στη θάλασσα μελαγχολούσα...

Ήμουν παιδί την άλλη μέρα θα πήγαινα σχολείο!

Κατασκευές

Έντυπη εφημερίδα, ενημερωτικά φυλλάδια, σελιδοδείκτες, εικόνες της Παναγίας της Παραβουνιώτισσας.

Ημερολόγια και κάρτες

Συνδιδασκαλίες

Συνδιδασκαλία στο χώρο του γυμνασίου Ερέτριας με τη φυσικό του γυμνασίου του Βασιλικού κ. Μπενέτου Βίκυ. Θέμα της ο πόλεμος και η προσφυγιά.

Η κ. Παρίσση Σταυρούλα, μαθηματικός του σχολείου, μιλά στους μαθητές για τους φιλοσόφους της Ιωνίας.

Η κ. Σαραφοπούλου Μαρία, φιλόλογος του γυμνασίου αναφέρεται στην αξία της μάνας και εν όψει Χριστουγέννων στην Παναγία.

Παρουσιάσεις

Παρουσιάσεις εργασιών από τους μαθητές της Α' γυμνασίου στους συμμαθητές τους και στους μαθητές των γυμνασίων του Βασιλικού και της Νέας Λαμψάκου

Επισκέψεις και ομιλίες-Συνέργειες

Η κ. Πασχαλίδου Έλσα, πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και συγγραφέας, επισκέπτεται το γυμνάσιο Ερέτριας και διαβάζει ένα απόσπασμα από τη «Λωξάντρα» της Μαρίας Ιορδανίδου που αναφέρεται στα Χριστούγεννα!.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ (Γυμνάσιο Γυμνό- Γυμνάσιο Ερέτριας)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙ.....Πόλεμος
ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙΚαταστροφή
ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙ..... Ατέλειωτη Πορεία
ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙΝοσταλγία
ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙΠόνος (Γυμνάσιο Γυμνό)
ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙΦωτιά
ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙΘάνατος
ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙΜοναξιά
ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙΜνήμες
ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΙΝΑΙΦόβος (Γυμνάσιο Ερέτριας)

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ (Γυμνάσιο Νέας Λαμψάκου- Γυμνάσιο Βασιλικού- Γυμνάσιο Ερέτριας)

Στη Μικρασιατική καταστροφή ήρθαν
οι πρόσφυγες στην ελληνική γη
(γυμνάσιο Ερέτριας)
με την Παναγιά την Παραβουνιώτισσα μαζί
αφήνοντας καμένη την πατρίδα τους εκεί
(γυμνάσιο Βασιλικού)
ευπρόσδεκτοι, όμως, δεν έγιναν από την πρώτη τη στιγμή
μνήμη που τους πονά ακόμη πολύ!
(γυμνάσιο Νέας Λαμψάκου)